

vluchtingsoperaties in een laat stadium aan de Duitse kampleiding verraden werden; de officieren die dat verraad pleegden, zijn na de oorlog gestraft.

★

In de loop van '44 werden aan de groep te Neu-Brandenburg enkele tientallen reserve-officieren toegevoegd die in Nederland ondergedoken maar daar ontdekt waren. De groep zag, gelijk al vermeld, in mei '44 ruim driehonderdvijftig leden naar Tittmoning vertrekken, maar in januari '45 werd zij uitgebreid met ca. vijfhonderd reserve-officieren die zich in '43 gemeld hadden en laatstelijk in de buurt van Lissa (zie de kaart op pag. 124) geïnterneerd waren geweest. Het Nederlandse kampgedeelte in Neu-Brandenburg werd dus voller dan ooit. Dat was niet het enige grote probleem. In de eerste negen maanden van '44 hadden de officieren vijfmaal een pakket van 5 kilo van het Nederlandse Rode Kruis ontvangen. Naast die pakketzendingen uit Nederland waren er de nog omvangrijker zendingen van het Internationale Rode Kruis uit Genève.¹ Aan Genève werden met name van de herfst van '44 af enorme hoeveelheden pakketten toegezonden, vooral door het Amerikaanse Rode Kruis, van welke een deel, dat betaald was door het Nederlandse Rode Kruis te Londen, voor de Nederlandse krijgsgevangenen bestemd was. De transporten in Duitsland liepen evenwel meer en meer spaak en door de op 17 september '44 afgekondigde Spoorwegstaking arriveerde niets meer uit bezet Nederland. De pakketten uit Nederland vielen dus weg, zo ook de Engelse, alleen uit de Verenigde Staten werden nog pakketten ontvangen: 7, van welke er evenwel 4 na 10 april '45 uitgedeeld werden.

Deze pakketten en een (ongespecificeerde) zending uit Argentinië konden niet verhinderen dat van eind '44 af in Neu-Brandenburg (en, naar wij aannemen: ook in Tittmoning) honger geleden werd. Wel sloot de Nederlandse groep in Neu-Brandenburg toen een overeenkomst met de Franse, Belgische, Poolse en Joegoslavische groepen dat nieuwe zendingen, aan welke groep ook gericht, naar billijkheid over allen verdeeld zouden worden, maar er kwam niet veel meer binnen. De Amerikaanse en Engelse krijgsgevangenen

¹ T.e.m. oktober '44 ontvingen de Nederlandse officieren in Neu-Brandenburg elk 5 pakketten van het Nederlandse Rode Kruis (en in oktober ook nog restanten die samen ca. 1 pakket vormden), 8 van het Amerikaanse (plus 180 sigaretten en 1 kg boter), 4 van het Engelse (plus bijna 1000 sigaretten) en 2 van het Argentijnse (plus bijna 300 sigaretten en hoeveelheden chocola en zuidvruchten).